

W JAKI SPOSÓB NAUCZYCIEL MOŻE BUDOWAĆ MOST DO SKUTECZNEJ WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI

MATERIAŁY OPRACOWANE W TRAKCIE SPOTKANIA SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA PEDAGOGÓW SZKÓŁ POWIATU SZCZYCIEŃSKIEGO, KTÓRE ODBYŁO SIĘ 14.01.2022, W PPP W SZCZYTNI

CO POMAGA W KOMUNIKACJI NAUCZYCIEL – RODZIC?

- ~ **DOBRE ZROZUMIENIE POTRZEB RODZICÓW ZWIĄZANYCH ZE WSPÓŁPRACĄ ZE SZKOŁĄ** – większość rodziców potrzebuje czuć się mile widzianymi w szkole, zależy im na tym, aby mieć wpływ na to, co dzieje się z ich dzieckiem w szkole, rodzice potrzebują rzetelnej i jednocześnie taktownie przekazanej informacji na temat problemów ich dzieci, zrozumienia i wsparcia dla trudności, z którymi się zmagają i dyskrecji ze strony nauczyciela.
- ~ **WSPÓLNY CEL** – nadrzędnym celem współpracy między rodzicami a nauczycielami jest dobro dziecka! Świadomość wspólnego celu buduje most do współpracy.
- ~ **EMPATYCZNA POSTAWA NAUCZYCIELA** przy jednoczesnym zachowaniu profesjonalizmu – zrozumienie dla sytuacji rodzica, pomaga mu otworzyć się na współpracę, daje mu poczucie wsparcia, szacunku i zrozumienia.
- ~ **ZADBANIE O EMOCJE RODZICA**, który może być zdenerwowany i zaniepokojony trudnościami dziecka. Pomocne będzie m.in. odzwierciedlanie uczuć (Mam wrażenie, że jest to dla Pana/Pani ważne; Zdaje się, że to Państwa złości) oraz wyrażanie własnych uczuć – komunikat JA.
- ~ **SPOKÓJ I OPANOWANIE** – emocje udzielają się osobom, z którymi przebywamy, dlatego zdenerwowany rodzic może łatwo „wyprowadzić z równowagi” nauczyciela – w takich sytuacjach, tym bardziej należy zachować spokój. Z drugiej strony opanowana postawa nauczyciela, pozwoli rodzicowi wrócić do równowagi emocjonalnej.
- ~ **UZNANIE RODZICA ZA PARTNERA (nie „zło konieczne”)** – to rodzic wie najlepiej o swoim dziecku, ma również inną perspektywę niż nauczyciel (obserwuje dziecko w innych sytuacjach). Uważne wysłuchanie go i uwzględnienie jego stanowiska może być z jednej strony cenne dla budowania dobrej relacji z rodzicem, a z drugiej, może przyczynić się do skutecznego rozwiązania problemu.
- ~ **WSPÓLNE POSZUKIWANIE ROZWIĄZAŃ** – zaangażowanie rodzica służy wzięciu przez niego odpowiedzialności za ustalenia/podjęte decyzje. Narzucanie gotowych rozwiązań często rodzi opór.
- ~ **SZCZEROŚĆ W RELACJI** – informacje na temat trudności dziecka warto przekazywać rodzicowi szczerze i na bieżąco, nie powinno się czekać, „aż się nazbiera”.
- ~ **ZADBANIE O KANAŁY KOMUNIKACYJNE** – należy pamiętać, że nie wszyscy rodzice są biegli w korzystaniu z nowoczesnych technologii, w przypadku trudności ze skontaktowaniem się z rodzicem, warto sprawdzić, czy dana forma komunikacji jest dla niego przystępna.

- ~ **ZADBANIE O JAK NAJLEPSZE WARUNKI DO ROZMOWY** - daje rodzicowi poczucie, że jest dobrze zaopiekowany, a nauczycielowi większy komfort podczas poruszania trudnych tematów. Warto zadbać o odpowiednie - wygodne i spokojne miejsce (rozmowa nie powinna odbywać się podczas dyżuru nauczyciela, na stojąco, nie należy mówić zza biurka, sadzając rodzica w niskiej ławce, dbamy o odpowiednie ustawienie krzesła).
- ~ **ROZPOCZĘCIE ROZMOWY OD PODKREŚLENIA MOCNYCH STRON DZIECKA** - pomaga obniżyć napięcie rodzica w trakcie trudnej rozmowy, zmienić perspektywę patrzenia na dziecko.
- ~ **KONKRETY/ FAKTY** - warto skoncentrować się na bieżącym problemie i rzetelnie przygotować się do rozmowy z rodzicem, pozwala to na rzeczowe przedstawienie problemu (bez oceniania dziecka i rodzica, „skarżenia” na dziecko, uogólniania i wracania do spraw wcześniej omówionych).
- ~ **PRACA W ZESPOLE** - prowadzenie rozmowy przy wsparciu innego nauczyciela, pedagoga czy psychologa, może być szczególnie pomocne w przypadku nasilania się trudności dziecka oraz w przypadku rodzica z tendencjami do atakowania i rozliczania nauczycieli. Pozwala na lepsze kontrolowanie swojego zachowania podczas trudnej rozmowy, rozszerza perspektywę, daje poczucie wsparcia i szansę na wypracowanie bardziej skutecznych rozwiązań.
- ~ **ZAANGAŻOWANIE RODZICÓW W ŻYCIE KLASY/SZKOŁY** - wprowadzenie rodziców w „trudne tematy” związane z funkcjonowaniem klasy/szkoły da im poczucie, że są partnerem, zaangażuje ich w poszukiwanie rozwiązań problemu, zwiększy ich motywację do wprowadzania wypracowanych ustaleń.
- ~ **SKUTECZNA ROZMOWA TO DIALOG** - należy zadbać o podtrzymywanie rozmowy, upewnić się, że rodzic dobrze zrozumiał intencje nauczyciela, wyjaśniać wątpliwości, parafrazować, zadawać pytania (pomocne zwroty: *Chętnie posłucham ...*, *To ważne, co Pan/Pani mówi...*, *To nie jest dla mnie jasne ...*, *Z tego co Pan/Pani mówi rozumiem ...*).
- ~ **KONTAKT WZROKOWY I MOWA CIAŁA** - komunikacja niewerbalna jest równie ważna, jak to, co mówimy!
- ~ **ROZWIJANIE KOMPETENCJI RODZICA** - rodzice często potrzebują konkretnych wskazówek do pracy, warto dzielić się z nimi swoją wiedzą, polecać literaturę, bądź informować gdzie jeszcze mogą szukać pomocy. Korzystne jest przygotowanie materiałów informacyjnych dla rodziców, które można im przekazać np. podczas spotkań z rodzicami lub indywidualnych konsultacji.
- ~ **PODZIAŁ OBOWIĄZKÓW** - kończąc spotkanie warto podsumować to, co zostało wypracowane. Korzystne jest spisanie i przekazanie kopii ustaleń rodzicowi. Należy konkretnie określić jakie są obowiązki rodzica, a jakie nauczyciela (szkoły). Warto ustalić termin spotkania, na którym omówione zostaną efekty podjętych działań.

Budowanie relacji z rodzicem to proces i inwestycja.

**Wkładany przez nauczyciela wysiłek z dużym prawdopodobieństwem
zaowocuje z czasem!**

CZEGO UNIKAĆ?

- **WCHODZENIA W ROLE ŚĄDU** – kontakt z rodzicem powinien być przestrzenią do wymiany informacji, wspólnego planowania działań, jakie należy podjąć, a nie wydawania „wyroków”.
- **PRZERZUCANIA ODPOWIEDZIALNOŚCI** – „nakręca” rodziców mających tendencje do atakowania, rozliczania.
- **ETYKIETOWANIA I OCENIANIA** rodzica i dziecka – „podkopuje” kompetencje rodzica, rodzi w nim napięcie, które utrudnia komunikację i budowanie relacji.
- **ROZLICZANIA** co rodzic zrobił, a czego nie – budzi opór, burzy relację.
- **NARZUCANIA SWOJEJ RACJI** – zniechęca do współpracy, obniża motywację do realizowania planu.
- **PATRZENIA Z GÓRY, POSTAWY „JESTEM NIEOMYLNĄ, WIEM LEPIEJ”** – wzbudza napięcie, rodzi opór, daje rodzicowi poczucie braku kompetencji.
- **SKARŻENIA** – powoduje dyskomfort, rodzi opór, wzbudza w rodzicu potrzebę obrony dziecka przez atak nauczyciela.